

и че на тѣзи рѣкѣ вода-та може да омые на челоуѣка грѣхове-тѣ. Той си мысляше, че и язычници-тѣ сѣ сѣщо тѣи правовѣрни, както и Христяны-тѣ, въ което го увѣрявалъ единъ отъ слугы-тѣ на помайчимѣ му. Най послѣ Хенрихъ научи отъ слугы-тѣ много нѣща, каквыто като дѣте не трѣбаше да ги знае; но слугы тѣ бѣхѣ язычници, и незнаяхѣ да го научатъ на нѣщо добро; за туй тѣ и не бѣхѣ толкозѣ криви, колко-то господарка-та имъ, която бѣше зела Хенриха при себе си, а не ѣ досрамѣ да прѣдаде това Христянско дѣте да му иматъ грыжѣ-тѣ язычници-тѣ.

Когато Хенрихъ бѣше на шесть години, една млада Господзя, която бѣше дошла тогазѣ изъ Англіѣ, поживѣ нѣколко врѣме въ домъ-тѣ на помайчимѣ му. Тя бѣше дѣщеря на единъ достоинъ священникъ въ Англіѣ, и научена бѣ отъ него въ правила-та на Христянскѣ-тѣ вѣрѣ. Отъ Англіѣ бѣше